

XII.	Dum confringitur spina.	Diapsal. xxvi.
XIII.	Et tu remisisti impietatem cordis mei.	Diapsal. al.
XIV.	Redime me a circumdantibus me.	Diapsal. al.
XV.	Inquirentes autem Dominum non deficiant omni bono.	Diapsal. xxxiii.
XVI.	Verumtamen universa vanitas.	Diapsal. xxxviii.
XVII.	Verumtamen vane conturbatur.	Diapsal. al.
XVIII.	Et in nomine tuo confitebimur in sæcula.	Diapsal. xxii.
XIX.	Conturbati sunt montes in fortitudine ejus.	Diapsal. xlv.
XX.	Susceptor noster Deus Jacob.	Diapsal. al.
XXI.	Speciem Jacob quam dilexit.	Diapsal. xlvi.
XXII.	Deus fundavit eam in æternum.	Diapsal. xlvii.
XXIII.	Et postea in ore suo benedicent.	Diapsal. xlviij.
XXIV.	De manu inferi cum acceperit me.	Diapsal. al.
XXV.	Quoniam Deus iudex est.	Diapsal. xlii.
XXVI.	Et eripiam te, et magnificabis me.	Diapsal. al.
XXVII.	Iniquitatem magis quam loqui æquitatem.	Diapsal. li.
XXVIII.	Et radicem tuam de terra viventium.	Diapsal. al.
XXIX.	Non proposuerunt Deum ante conspectum suum.	Diapsal. liii.
XXX.	Et mansi in solitudine.	Diapsal. liiv.
XXXI.	Et manet in æternum.	Diapsal. al.
XXXII.	Dedit in opprobrium conculcantes me.	Diapsal. lvi.
XXXIII.	Et ipsi inciderunt in eam.	Diapsal. al.
XXXIV.	Non miserearis omnibus qui operantur iniquitatem.	Diapsal. lviii.
XXXV.	Finium terræ.	Diapsal. al.
XXXVI.	Ut fugiant a facie arcus.	Diapsal. lix.
XXXVII.	Protegam in velamento alarum tuarum.	Diapsal. lx.
XXXVIII.	Et corde suo maledicebant.	Diapsal. lxi.
XXXIX.	Quia Deus adiutor noster est.	Diapsal. al.
XL.	Psalmum dicant nomini tuo alti-simo.	Diapsal. lxv.
XLI.	Non exsultentur in semetipsis.	Diapsal. al.
XLII.	Offeram tibi boves cum hircis.	Diapsal. al.
XLIII.	Et gentes in terra diriges.	Diapsal. lxvi.
XLIV.	Delectentur in lætitia.	Diapsal. lxvii.
XLV.	Dum transgredieris in deserto.	Diapsal. al.
XLVI.	Et posteriora dorsi ejus in species auri.	Diapsal. al.
XLVII.	Prosperum iter faciet nobis Deus.	Diapsal. al.
XLVIII.	In medio juvenum tympanistarum.	Diapsal. al.
XLIX.	Regna terræ, cantate Deo, psallite Domino.	Diapsal. al.
L.	Et intelligam in novissima eorum.	Diapsal. lxxii.
LI.	Ego confirmavi columnas ejus.	Diapsal. lxxiv.
LII.	Scutum, gladium et bellum.	Diapsal. lxxv.
LIII.	Ut salvos faceret omnes mansuetos terræ.	Diapsal. al.
LIV.	Et defecit paulisper spiritus meus.	Diapsal. lxxvi.
LV.	Aut continebit in ira suam misericordiam.	Diapsal. al.
LVI.	Filios Israel et Joseph.	Diapsal. al.
LVII.	Et salvi erimus.	Diapsal. lxxix.
LVIII.	Vineam ex Ægypto.	Diapsal. al.
LIX.	Probavi te ad aquas contradictionis.	Diapsal. lxxx.
LX.	Et facies peccantium sumitis.	Diapsal. lxxxi.
LXI.	Facti sunt in susceptione filii Lot.	Diapsal. lxxxii.
LXII.	In sæculum sæculi laudabunt te.	Diapsal. lxxxiii.
LXIII.	Auribus percipe, Deus Jacob.	Diapsal. al.
LXIV.	Operuisti omnia peccata eorum.	Diapsal. lxxxiv.
LXV.	Gloriosa dicta sunt de te, civitas Dei.	Diapsal. lxxxvi.
LXVI.	Qui fuerunt in ea.	Diapsal. al.
LXVII.	Super me induxisti.	Diapsal. lxxxvii.
LXVIII.	Resuscitabunt et constabuntur.	Diapsal. al.
LXIX.	Avertis faciem tuam a me.	Diapsal. al.
LXX.	Et ædificabo in sæculum sæculi.	Diapsal. lxxxviii.
LXXI.	Et testis in cælo fidelis.	Diapsal. al.
LXXII.	Perfudisti eum confusione.	Diapsal. al.
LXXIII.	Aut quis eruit animam de manu inferi.	Diapsal. al.
LXXIV.	Et qui tenent eam omnia qui recto sunt corde.	Diapsal. xcii.
LXXV.	Omnia quæcumque voluit fecit.	Diapsal. cxiii.
LXXVI.	Venenum aspidum sub labiis eorum.	Diapsal. cxix.
LXXVII.	Scandalum posuerunt mihi.	Diapsal. al.
LXXVIII.	Ne unquam exaltentur.	Diapsal. al.
LXXIX.	Anima mea sicut terra sine aqua tibi.	Diapsal. cxlii.

INTERPRETATIO PSALTERII ARTIS CANTILENÆ,

VEL SPECIERUM SINGULARUM, VEL NOMINUM QUÆ COMMEMORANTUR IN PSALMIS.

Psalterium est, ut Hieronymus ait, in modum delta litteræ formati signi, sonora concavitas, obe-

sum ventrem in superioribus habens, ubi chordarum fila religata disciplinabiliter, plectro percussa, s.a.a-

vissimam dicuntur reddere cantilenam. Huic citharæ positio videtur esse contraria, dum quod ista in imo continet, illud conversa vice gestat in capite. Hoc autem genus organi canorum, atque singulare aptatur corpori Domini Salvatoris, quoniam sicut istud de altioribus sonat, sic illud gloriosæ institutionis superna concelebrat. Hoc apud Hebræos dicitur nablum, ipsum vero psalmum Græcum constat esse vocabulum, quem dictum quidam volunt ἀπό τοῦ ψάλλον, hoc est, a *tangendo*. Nam et psaltrias citharædas vocamus docto pollice modulationes musicas exprimentes. Psalmus est ex ipso secundo instrumento musico, id est, psalterio modulatio quædam dulcis et canora profunditur.

Canticum est, quando quis libertate propriæ vocis utitur, nec loquaci instrumenti cuiquam musico consona modulatione sociatur.

Psalmus est hymnus alicujus metri lege compositus, qui, ad similitudinem prædicti organi, supernam nobis cognoscitur indicare virtutem.

Framea modo contum, modo loricam, modo gladium significat bis acutum. Aliter Arnobius: « Frameam, inquit, humanæ litteræ specialiter dicunt lanceam regis. Nos autem frameam generaliter gladium in Scripturis sanctis accipimus. » Cinyra quidem est decem chordis coarctata: hæc plectro percutitur; nabilia vero, duodecim sonos habens, digitis tangitur.

Cedrus non est utilis nisi succisa fuerit. Nullos enim in sua radice manens proficuos generat fructus, sicut nec elatio.

Hermon parvus mons juxta Jordanem est positus, sicut ex Deuteronomii lectione cognoscitur. Accipimus, inquit, in tempore terram de manibus duorum regum Amorrhæorum, qui erant trans Jordanem a torrente Arnon usque ad montem Hermon.

Myrrha mortem significat, quam pro hominum salute Mediator suscepit.

Gutta quæ dicitur Ammoniaca, duritias curat aliqua necessitate contractas, quæ pulchre Incarnationi Domini comparatur, quia duritiam cordis humani sancta prædicatione dissolvit.

Cassia, quæ a nostris fistula dicitur, redemptio generis humani per aquam baptismatis indicatur, quoniam hoc herbæ genus aquis locis inveniri, illis rebus et odor inest suavis, ut merito sanctæ Incarnationi et virtus herbarum et odoris suavis comparetur. Ebur non ad solas divitias intelligamus aptatum, sed quoniam elephas cujus hæc ossa sunt nimis castitatis asseritur, qui inter quadrupedia et sensu plurimo valet, et temperanter miscetur feminæ suæ, et conjuge secunda non utitur; hoc pudicis feminis decenter aptatum est.

Myssopus, quamvis sit herba minima radicibus suis, saxorum fertur viscera penetrare. Hæc et internis hominum sauciatis probatur accommodata, et in libro Levitico immolatum sanguine intacta supra leprosi corpus septies solebat aspergi, significans pretioso sanguine Domini Salvatoris maculas peccatorum efficaciter esse diluendas. Rhamnus spinarum genus est permolesum, quod prius in herbam molliissimam pubescit; sed ubi adulta ætate calluerit, ramusculos producti acuminatos, postea ejus sudes durescunt in arboream firmitatem.

Maceria est saxorum sicca constructio, quæ sine aliquo legamine impensæ in altum ducta componitur.

Tympanum est quod tenso corio quasi supra duas, ut ita dixerim, meas tibi ab acuta parte copulatas solet resonare percussum, sicut hominum corpus dum pro Domino tribulatione quatitur, ad superna mandata dulcius temperatur.

Aspidum immane genus est serpentum, quod naturali obstinatione verba incantantium non perhibetur admittere, quia ne verba eorum exaudiat, suasque la tebras derelinquat, unam aurem caudæ suæ inflexione dicitur obturare, alteram vero in terram deprimere.

Pellicanus avis Ægyptia est, ciconiis corporis granditate consimilis, quæ naturali macie semper affecta est, quoniam, sicut physiologi volunt, tenso intestino per viscera quidquid escarum accipit, sine aliqua recoctione transmittit. Quæ non gregatim, ut cæteræ aves, volat, sed electatione se solitaria consolatur, quorum genus stagnis inhabitat. Aliud, ut dictum est, in desertis locis secretisque versatur. Nycticorax Græce dicitur noctis corvus, quem quidam bubonem, quidam noctuam esse dixerunt. Alii magis corvo magnitudine et colore consimilem, quem specialiter in Asiæ partibus inveniri posse testantur. Istum sicut diei fulgor abscondit, ita adventus noctis producit, et contra consuetudines avium tunc magis vigilare et escas querere incipit, quando se in soporem animantia cuncta componunt.

Passer est avis parva, sed non minima sagacitate sollicita, quæ nec facile laqueis irretitur, nec per ingluviem ventris escarum ambitione decipitur. Hæc propter infirmitatem suam ne aut ipsa a prædatore capiatur, aut fetus ejus serpentinis devorentur insidiis, ad domorum fastigia celsa concurrit. Turtur avium castissimus, una tantum copulatione contentus esse narratur.

Frixorium est fasciculum sarmenti aridum, non nisi ad incendium aptum. Fulica, mansueta avis et nigra, anati equidem, minor, sed corporis positione consimilis, qui in stagnis delectabiliter commoratur. Herinacius, quem vocamus ericium, animal est omnino timidum, natura providente semper armatum, cujus cutem invicem setarum sudes acutissime densissimeque communiunt, et refugium habet semper in saxis. Topazion genus est lapidis pretiosum

qui duos fertur habere colores, unum auri purissimi, et alterum æthere claritate elucentem. Pinguedo rosea verecundique puritas, vicinis lapidi chrysopraso magnitudine, vel colore, qui maxime splendet, cum solis splendore percutitur. Quam si polire velis, obscuras; si naturæ propriæ relinquant, irradiat. Nasci dicitur in insula Topazion, quæ est provinciæ Thebaidæ. Unde et nomen accipit. Crystallum est in modum vitri per numerosas hiemes glacies condurata, et in duritiam saxi liquens admodum perducta substantia.

Organum est quasi turris quædam diversis fistulis fabricata, quibus flatu follium vox copiosissima distinetur, et ut eam modulatio decora componat, linguis quibusdam ligneis ab interiori parte construitur, quas disciplinabiliter magistrorum digiti reprimentes, grandisonam efficiunt et suavissimam cantilenam.

Cymbala sunt ex permistis metallis minimæ phialæ compositæ, ventricula artificiosa modulatione collisæ; acutissimum sonum delectabili collatione restituunt.

Sela verbum Septuaginta interpretet, Symmachus et Theodotus diapsalma transtulerunt, Aquila vero *semper*. Et puto aut musicis cujusdam soni esse signaculum, aut certe perpetuitatem eorum quæ prædicta sunt indicare. Ubicumque sela, hoc est, diapsalma, sive *semper* apponitur, ibi sciamus non tantum ad præsens tempus, verum ad æternum vel quæ sequuntur, vel quæ præcesserunt pertinere. Hæc Hieronymus. Verum Augustinus putat ubi diapsalma interponitur, personarum, sive sensuum, fieri permutationem, ut sicut sympsalma Græce vocum adunata copulatio dicitur, ita sit diapsalma vocum rupta continuatio.

ITEM INTERPRETATIO NOMINUM HEBRÆORUM.

Abessalon, *Pater pacis*. Asaph, *congregans*. Abraham, *Pater videns populum*, vel *Pater multarum*, id est, *gentium*. Allophyli, *alienigenæ*. Ægyptus, *tribulatio coangustans*. Æthiopia, *tenebræ*, vel *ignis*.

Arabum Agareni, *advenæ*. Ammon, *populus nas oris*. Assur, *dirigens*. Abaron, *Pater susciens dolorem*. Aaron, *mons fortitudinis*. Amorrhæorum, *amarorum*. Aleph, *mille sive doctrina*. Benjamin, *filius*